

۱۵

داستان ۵ مار منحصر به فرد ایران

به مناسبت ۶ مرداد «روز جهانی هیاتیت» درباره
خوردنی‌های مجاز و غیرمجاز برای سلامت کبد بیشتر بدانیم

نمک، دشمن کبد

سفیران عروسی حیات وحش ایران

زندگی

دوشنبه ۶ مرداد ۱۳۹۹ ۲۲ شماره ۵۷۱۶

۱۶

جامعه

info@amejamdaily.ir
روابط عمومی: ۲۲۲۶۱۴۷

● #آبیاری-بوستان بلقار از تهران:

درختان بوستان شریعتی به صورت منظم آبیاری نمی‌شوند و به توجه و مراقبت بیشتری از سوی شهرداری این منطقه نیاز دارند.

● #قاضی- جوان کیان آبادی از پابل:

از رئیس محترم قوه قضاییه درخواست می‌شود از قضات جوان بیشتر استفاده کنند و این افراد کم‌کم جای بازنشستگان را بگیرند.

● #گرانی- فقرا نادری از تهران:

با این گرانی‌ها پول فقط به جیب ثروتمندان جامعه می‌رود و قشر ضعیف، فقیرتر می‌شود.

● #دیابت- دارو عمادی از تهران:

قیمت داروهای بیماران دیابتی سر به فلک کشیده و متأسفانه علاوه بر قیمت بالای آن، نایاب نیز شده است.

● #پل- آسفالت کاملی از تهران:

آسفالت پل باقری تا پل خاانی به سمت شمال خراب است و نیاز به روکش و رسیدگی دارد. لطفا رسیدگی شود.

● #گرانی- ماسک منصوری از تهران:

مگر وزارت صمت تصویب نکرده است که قیمت ماسک سه لایه نباید بیشتر از ۱۵۰۰ تومان باشد. پس چرا به جزی متر، در بیشتر مغازه‌ها و داروخانه‌ها این ماسک‌ها با قیمت ۲۵۰۰ تا ۳۰۰۰ تومان فروخته می‌شود؟ چه کسی مسؤول نظارت بر گرانی ماسک است؟

● #آبیاری- درخت مرادی از اهواز:

فضای سبز شهر نیز این روزها به دلیل بحران کرونا به فراموشی سپرده شده است. از مدیران شهری تقاضا دارم به آبیاری درختانی که در حاشیه معابر کاشته شده‌اند بیشتر دقت کنند، زیرا بسیاری از درختان شکننده است و امکان دارد با کمترین بی‌آبی از دست بروند.

جوابیه

در پی درج پیامی در روز شنبه مورخ ۱۳۹۹/۳/۱۷ با عنوان «سلط زباله» مشاور مدیرعامل و مدیر ارتباطات و امور بین الملل متروی شهر تهران و حومه با ارسال نمری اعلام کرد: موضوع درخواست شده در روز سه‌شنبه مورخ ۲۰ خرداد سال جاری، در راهرو و آسانسور ایستگاه متروی میرداماد نصب شد.

محمدحسین خودکار
جامعه

کرونا که آمد، خیلی‌ها را ترساند، به‌خصوص والدینی که فرزندی خردسال در خانه داشتند. البته اوایل گفته می‌شد که کودکان کرونا نمی‌گیرند، اما کم‌کم این فرضیه باطل شد. همین مساله نگرانی بسیاری را در خانواده‌های دارای فرزندان خردسال برانگیخت و آنها را واداشت که حتی بعد از تصمیم ستاد ملی مبارزه با کرونا برای بازگشایی مهدهای کودک با ظرفیت محدود از ۲۴ خرداد، از فرستادن فرزندان‌شان به این مراکز آموزشی خودداری کنند. حالا هم قطع آن، فشار مالی سنگینی را بر متولیان این مراکز تحمیل کرده است. مراکز که بیشترشان خصوصی هستند و فقط مجوز خود را از سازمان بهزیستی یا شهرداری‌ها دریافت می‌کنند و اغلب هیچ کمکی از نهادهای حاکمیتی به آنها نمی‌رسد. همه این اتفاقات مهدهای کودک بسیاری را در سراسر کشور به تعطیلی کشانده است.

وقتی بعد از چهار ماه مهد پسرمان باز شد، دل‌مان نیامد او را به مهد بفرستیم. البته مسؤولان مهد می‌گویند همه پروتکل‌ها اینجا رعایت می‌شود، ولی بازهم ما می‌ترسیم که به مهد برود و کرونا بگیرد. این جملات را مادر یک پسر پنج‌ساله تهرانی بر زبان می‌آورد و البته این حرف‌ها فصل مشترک صحبت‌های خانواده‌هایی است که تا پیش از همه‌گیری کرونا فرزندان‌شان را به مهد می‌فرستادند و حالا بیشترشان از این کار پرهیز می‌کنند. همان‌طور که خانم رزاقی هم می‌گوید مادران اغلب نوآموزان مهد پسرش نیز مثل او تصمیم گرفته‌اند که تا ماجرای کرونا پابرجاست، بچه‌ها را در خانه‌های خودشان نگه‌دارند و این وسط فقط خانواده‌هایی که در آن والدین هر دو شاغل هستند و کسی را برای نگهداری از فرزندان‌شان ندارند، آنها را به مهدهای کودک می‌فرستند.

این مادر جوان تعریف می‌کند با وجود تاکیدات مکرر مسؤولان مهد کودک فرزندی، بیشتر دوستان او اعتمادی به رعایت کامل دستورالعمل‌های بهداشتی در مهدهای کودک ندارند. رزاقی البته این را هم می‌گوید که مادران بسیاری نیز از رعایت نکردن این دستورالعمل‌ها از سوی کودکان خودشان می‌ترسند. او در این باره توضیح می‌دهد: «بچه‌های کوچک معمولاً حواس‌شان به رعایت فاصله اجتماعی نیست و خیلی از بچه‌ها نسبت به زدن ماسک مقاومت می‌کنند، به خاطر همین، خانواده‌ها می‌ترسند که فرزندان را به یک محیط عمومی مثل مهد کودک بفرستند.» رزاقی که خود معلم مدرسه ابتدایی است و همسرش نیز در یک شرکت بازرگانی

نمی‌فرستند و این مساله شرایط کاری این پدر و مادر را با دشواری‌هایی مواجه کرده است.

ترس مشترک والدین

مشکلات والدین شاغلی که در دوره همه‌گیری کرونا از فرستادن فرزندان‌شان به مهدهای کودک پرهیز می‌کنند، همگرا نش از او می‌گیرند، دخترش را با خود هر روز سر کار ببرد. او درباره علت این تصمیم توضیح می‌دهد: «مهد کودک که هرگز آنجا همه بچه‌ها روی سر و کله هم می‌پرند. من حتی به این فکر کردم که برای کودکم پرستار بگیرم، ولی بازهم می‌ترسم پرستار بچه ناخواسته ویروس را به فرزندم منتقل کند، پس دخترم را با خود به سر کار می‌آورم تا خودم حواسم به او باشد.» البته در این میان کم نیستند مادران شاغلی که تحت هیچ شرایطی اجازه بردن فرزندان‌شان به محل کار خود را ندارند. کسانی مثل خانم عالی که او هم تبرزری است، ولی تاکید دارد در وضعیت نامناسب معیشتی امروز، نه می‌تواند قید کارش را بزند و نه قادر است برای حضور فرزندش در محل کار با رئیسش به قول معروف یکی به دو کند. به خاطر همین، او چاره‌ای ندارد جز این که هرطور شده فرزندش را به مهد کودک بفرستد.

همین که پیگیری کردیم، کمک بزرگی بود!

«مربیان مهد مستقیماً زیر نظر بهزیستی کار نمی‌کنند، بلکه زیر نظر بخش‌هایی خصوصی هستند که صرفاً مجوز خود را از بهزیستی گرفته‌اند. پس ما نمی‌توانیم برای این معلمان از طرف بهزیستی وامی در نظر بگیریم. همچنین باید توجه داشت که سازمان ما همین الان نیز با مشکل شدید کمبود اعتبار مواجه است و در شرایط فعلی ما اصلاً نمی‌توانیم به طور مستقیم از مربیان یا مهدهای کودک حمایت کنیم.» معاون امور اجتماعی سازمان بهزیستی البته صرف پیگیری‌های این سازمان برای پرداخت وام به مهدهای کودک به عنوان یکی از کسب‌وکارهای آسیب‌دیده ناشی از شیوع کرونا را جزو بزرگ‌ترین کمک‌هایی می‌داند که مسؤولان این نهاد حمایتی برای حمایت از مهدهای کودک انجام داده‌اند. نکته‌ای که او درباره آن می‌گوید: «همین که نام مهدهای کودک در فهرست کسب و کارهای آسیب‌دیده ناشی از کرونا درج شده است، به دلیل نامه‌های متعددی بوده که وزیر محترم کار و رئیس محترم سازمان بهزیستی به مسؤول کمیته اقتصادی ستاد ملی مبارزه با کرونا و رئیس سازمان برنامه و بودجه نوشته‌اند و شاید اگر پیگیری‌های ما نبود، اصلاً فراموش می‌کردند که مهدهای کودک را نیز در آن فهرست ثبت کنند!»

خلوتی جاو خلوتی جیب

مهدهای کودک شهرهای‌شان را به صورت ماهانه از خانواده‌ها دریافت می‌کنند و با توجه به این موضوع، خلوت‌تر شدن مهدها، مشکلات اقتصادی زیادی را برای متولیان این مراکز در پی داشته است؛ البته سازمان بهزیستی وعده‌های بسیاری را برای حمایت از مهدهای کودک به متولیان آنها داده است، اما ظاهراً هنوز خبری از حمایت خاص از مهدهای کودک جز تسهیلاتی که کمیته اقتصادی ستاد ملی مبارزه با کرونا برای همه کسب‌وکارهای آسیب‌دیده از این بیماری در نظر گرفته، نیست. این مساله در کنار دیگر دشواری‌های اقتصادی دوران کرونا که گریبانگیر مهدهای کودک شده، گلايه بسیاری از متولیان این مهدها را به همراه داشته است. به طور مثال، مدیر یک مهد کودک در همدان که تمایلی به ذکر نامش ندارد، تاکید می‌کند در ماه‌های اخیر حدود نیمی از ۱۴۰ مهد کودک این استان به دلیل بخشش اجاره‌بها از سوی موجرین مهدهای اجاره‌بها تعطیل شده‌اند. در این میان، برخی طرح‌های دولتی مثل بخشش اجاره‌بها از سوی موجرین مهدهای کودک نیز نتوانسته به نحوی مطلوب چاره‌ساز باشد. نکته‌ای که مریم هاشمی، مدیر یکی از مهدهای کودک تبریز به آن اشاره می‌کند و می‌گوید: «طرح بخشش اجاره‌بها از سوی موجرین مهدهای کودک اصلاً روش خوبی نبود، زیرا با این طرح مردم در برابر مردم قرار گرفتند. بهتر بود دولت به جای این کار از طرح پویش همدلی از مهدهای کودک حمایت می‌کرد و همچنین خودش بخشی از پرداخت اجاره‌بهای مهدها را بر عهده می‌گرفت تا این مراکز آموزشی بتوانند به فعالیت‌شان ادامه دهند.» اما در ماه‌های اخیر نه پویش همدلی از مهدهای کودک و نه هیچ‌کدام از دیگر طرح‌های حمایتی به اجرا درآمده و فعلاً این‌بار مشکلات اقتصادی بوده که کمر مهدهای کودک را شکسته و بسیاری از آن‌ها را به تعطیلی کشانده است؛ مهدهایی که اغلب زیر نظر بخش خصوصی هستند و هیچ‌کدام بودجه کافی برای تداوم فعالیت‌های خود ندارند. تعطیلی‌هایی که البته موجب بیکاری هزاران مربی مهد کودک در سراسر کشور در شرایط دشوار معیشتی امروز نیز شده است.

ترس از ابتلا به کرونا سبب شده است بسیاری از خانواده‌ها در فرستادن کودکان کودک‌شان به مهدهای کودک تجدید نظر کنند / عکس: مهر

مقابله با کرونا

نیازمند عزم ملی

بیش از سه هفته است که آمار فوتی‌های روزانه کرونا به وضع نگران‌کننده‌ای رسیده و حتی می‌توان گفت مارفته رفته در سراسر کشور از روزهای سختی که در اسفند داشتیم، عبور می‌کنیم. البته با این تفاوت که آن زمان نگرانی عمومی مردم از کووید-۱۹ بیشتر بود و همین مساله باعث می‌شد که شهروندان با جدیت بیشتری پروتکل‌های بهداشتی را رعایت کنند. اما رفته رفته ذهنیت عمومی جامعه کم‌کم به کرونا عادت کرد و به همین دلیل، خیلی از شهروندان از جدیت اولیه در زمینه پایبندی به ضوابط بهداشتی دست برداشتند. همزمان با این اتفاق نیز دشواری تأمین معیشت باعث شد بسیاری از مردم برخلاف میل باطنی خود اصل در خانه ماندن را رعایت نکنند و هر روز به محل کار خود بروند. امروز هم دقیقاً همین اوضاع اقتصادی کشور سبب شده که دولت با وجود شکسته شدن رکورد فوتی‌های روزانه نتواند محدودیت‌های اجتماعی شدیدی را در شهرهای مختلف وضع کند. زیرا قطعاً رکود فعالیت‌های اقتصادی نیز تبعات جبران‌ناپذیری را برای فعالیت‌های اقتصادی در پی خواهد داشت.

حال امروز که دولت نمی‌تواند لزوماً همه محدودیت‌های اجتماعی را بازگرداند و مانع از شیوع آن نباشد، به محل کار خود پرهیز کنیم. تنها کاری که برای مقابله با کرونا قادر به انجام آن هستیم، این است که پروتکل‌های بهداشتی را تا حد امکان رعایت کنیم. مهم‌ترین اصل در این زمینه نیز استفاده عمومی شهروندان از ماسک و بعد از آن رعایت فاصله اجتماعی و پرهیز از حضور در تجمعات و مراسم دوستانه و خانوادگی است. یادمان باشد که مقابله با کرونا یک کار تیمی است که موفقیت در آن نیاز به عزمی ملی و تلاش همه مردم دارد.

با وجود این، دولت نیز در شرایط کنونی نباید مسؤولیت اجتماعی خود را فراموش کند و قطعاً اگر اوضاع همه‌گیری کرونا از شرایط امروز وخیم‌تر شود، دستگاه اجرایی باید با وجود همه تبعات آن، محدودیت‌های اجتماعی را بازگرداند؛ زیرا اکنون بسیاری از استان‌های کشور در وضعیت قرمز کرونا قرار دارند و اگر این استان‌ها وارد وضعیت هشدار بسیار بالا شوند، برای کنترل این شرایط دیگر چاره‌ای نداریم جز این که محدودیت‌های کرونایی را بازگردانیم. البته این پیشنهاد من به عنوان یک کارشناس بهداشتی است و شاید کارشناسان اقتصادی دولت نظر دیگری داشته باشند، اما سیاستگذاران ما در اوضاع امروز باید با در نظر گرفتن همه شرایط، بهترین تصمیم را برای حفظ سلامت مردم بگیرند. ما همچنین باید به این نکته توجه داشته باشیم که زمانی می‌توان از ابتلا به کرونا پیشگیری کنیم که شیوه‌نامه‌های بهداشتی توصیه‌شده را مثل حلقه‌های یک زنجیر در نظر بگیریم و به همه آنها عمل کنیم.

یادداشت:
دکتر علیرضا سلیمی
معاون آموزش و پژوهش
سازمان نظام پزشکی